

Bröllopsvisa.

(Mel. i Filikromen, 1:sta saml.)

E litta vise ville ja' framstecke
Om en Jösshårsbonne, hm! hm!
Som skulle hålle bröllop åt si flecke,
Som han fälle gjorde. Hm, hm!
Brölloppe stog i dagara tri,
Supe å äte, lefve lusteli —
Fram stego gobber, som skulle danse,
Som di fälle gjorde. Hm! hm!
Ha foll danse förr — hm! hm!
Vet foll hur di gör, hm! hm!
På bröllop.

Brura, ho va så fin å rar å mulli:
Panna sken som sola; hm! hm!
Krona hon had' åf kröseris å sölfver,
Som ho fått åf Ola. Hm! hm!
Selkes-svaletten va bå' gul och rö;
Tösera stura, så di kunne dö,
Qvennfolka ga sej lefvanes öfver
Tåcken fali grannlåt, hm! hm!
Hveska i e vrå, hm! hm!
Ser foll, hur dä ä, hm! hm?
Mä brura.

Ändtli for presten; då ble fri handtering,
Gla va hela slägta: hm! hm!
Vest va'n gemen, bå' åt å drack å prata.
Men en vet respekta — hm! hm!

Falia fägna' va han foll ändå,
Gobben mä nö' på bena kunne stå.
Speleman, han spela bruremarsch på fela,
Så dä hven i knuta, hm! hm!
Grolle stod på två. Ptro! ptro!
Men lustigt ska dä gå, hm! hm!
På bröllop.

Brännevinet flöt i skålar å i mugger,
Dä va bot för qvarka (hostning), hm! hm!
Nattsto'va full mä kärringar och gobber,
Som i halmen snarka (snarkning), hm! hm!
Gutter å töser svinga' lustigt om,
Knapperst en blunn i deras öge kom,
Ingen om moran had' hunn' te å gispe,
Förrn han feck sej rispen. Hm! hm!
Gu' vet, om ja' står, hm! hm!
Men lustigt ska dä gå, hm! hm!
På bröllop.

F. A. Dahlgren.